

Lokal HISTORIE

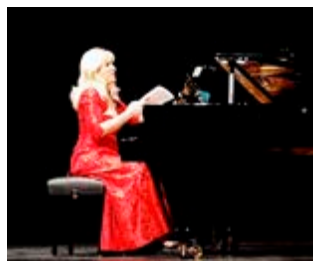
Medlemsblad for Dragør Lokalhistoriske Forening

Januar 2019

ISSN 2446-3469

24. årgang

Lokalhistorie på sangens vinger

Sanghæfte

til Arrangement i
Wiedergårdens
Festsal

Tirsdag den
22. januar 2019
med pianisten
Carol Conrad

En søndag på Amager

Syngespil

Tekst og musik af Johanne Luise Heiberg (1848)

(Herrene synger)

Lisbeth! Lisbeth!

O! hvor er du sød og net, se på mig ret!

Lisbeth! Lisbeth!

O! hvor er du sød og net!

Når jeg tænker på, du kunne være grum,

Aldrig mer fik glæden i mit hjerte rum.

Lisbeth! Lisbeth!

O! hvor er du sød og net!

(Damerne synger)

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej, se ret på mig!

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej.

Når jeg er hos dig, da føler jeg det ret,

Jeg er ikke smuk, Gud give jeg var net.

Jokum! Jokum!

Hård og grum det er jeg ej.

I Kongelunden skal brylluppet stå,
Med dans og klingende spil.
Enhver, som har lyst, skal se derpå,
vi indbyde alle store og små
Til festen i Kongelunden
Tralalalalalala, tralalalalalala...

I Kongelunden vort bryllup skal stå,
med dans og klingende spil.
Er Amager blevet Dem rigtig kær,
besøg os så ofte, da har vi alt her
en fest som i Kongelunden
Tralalalalalala, tralalalalalala...

*Johanne Luise Heiberg
Kopi af maleri af W. Marstrand*

Amagergilde...

Jeg var inviteret til Gilde
hos en ven i Magleby,
og på slaget stilled' jeg som gæst
så inderlig munter og kry,
for at fejre sølverparrets fest,
som endnu den dag er i ry.
Ja, de' var et Amagergilde!
Med sang og med spil, ak, du milde!
Vi åd og vi drak, åh, ti stille!
Ja, de' var et Amager-gilde.

Og hans søn, ja han holdt bryllup
på de gamles højtidsdag,
der blev spilled' af Jens Spillemand,
og danset og skrålet hurra!
Vi drak kaffepunch og sodavand,
og kort sagt hvad vi ville ha'.
Ja, de' var et Amagergilde!
Med sang og med spil, ak, du milde!
Vi åd og vi drak, åh, ti stille!
Ja, de' var et Amager-gilde.

Maleri af Julius Exner 1854

Og den gifte datter Mille,
fik den samme dag en søn,
og man sa'e: han lignede sin mor,
og hun var henrivende skøn.
Derfor drak vi på det det lille nor
sku' vokse sig kraftig og køn.
Ja, de' var et Amager-gilde....

De' holdt ud i flere dage,
både dag og nat i træk.
Og hver gang man fik en gnistberg på,
så dansed' man bare den væk,
og jeg dansed' så de' ku' forslå,
for de' var et gilde med smæk.
*Ja, de' var et Amager-gilde
med sang og med spil, ak, du milde!
Vi åd og vi drak, åh, ti stille!
Ja, de' var et Amager-gilde.*

Dragør Sangforening stiftet 1867

150 års jubilæum 2017

*Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald;
jeg elsker de blanke sunde
med sejlernes tusindtal.*

*Jeg elsker hver dal, hver banke,
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.*

*Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernenætter
bag snetæppets juledragt.*

*Mig fryder din ros, din ære,
mig knuger din sorg, dit savn;
hver glans, hver plet vil jeg bære,
som falder på Danmarks navn.*

*Thi du er mig fader og moder,
så synges fra strand til strand
langt mer end søster og broder,
thi du er mit fædreland.*

*Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.*

*Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed,
jeg elsker dig lige ømt.*

*Men end er der sang i skoven,
højt bølger det røde flag;
end er der en Gud for oven,
der råder for Danmarks sag.*

Dragør du perle...

Tekst: Kaj Holbech fra Dragør Revyen 1925

Dragør, du perle ved Øresunds kyst,
her har jeg levet med liv og med lyst.
Fra jeg var lille – til jeg blev stor,
klang i mit hjerte de jublende ord:
*Dragør – Dragør, - dejlige by,
lige skøn i kvæld, som i gry.
Små røde tage – Sundet det blå,
så vil stedse du for mig stå.*

Barndommens dage huske jeg kan,
dage og lege med skibe og vand.
Paradis var det sand'lig på jord,
her ved mit hjem, hos min far og min mor.
*Dragør – Dragør, - dejlige by,
lige skøn i kvæld, som i gry.
Små røde tage – Sundet det blå,
så vil stedse du for mig stå.*

Tiden den gik, en pige jeg fandt,
måneskinsture sammen os bandt.
Nede ved havnen vi sværmed' vi to,
lige til byen forstummed' i ro.
*Dragør – Dragør, - dejlige by,
lige skøn i kvæld, som i gry.
Små røde tage – Sundet det blå,
så vil stedse du for mig stå.*

Når jeg på havet ene stod vagt,
minderne drog mig med sælsom en magt.
Her i mit hjerte kæmped' en dyst,
med mine længsler mod hjemlige kyst.
*Dragør – Dragør, - dejlige by,
lige skøn i kvæld, som i gry.
Små røde tage – Sundet det blå,
så vil stedse du for mig stå.*

Her jeg min livskvæld nyder i ro,
sindet er fred og hjertet er fro.
Hvor jeg end kommer, jeg hører de ord,
sungne af minders usynlige kor:
*Dragør – Dragør, - dejlige by,
lige skøn i kvæld, som i gry.
Små røde tage – Sundet det blå,
så vil stedse du for mig stå.*

Dragørs Pris

Født af det blånende Øresund,
døbt af den milde sol.
Som der hver aften bag Kongelund
klær sig i rosenrød kjol.
Sådan lå du i tusind år,
skøn i vinter og skøn i vår,
Dragør min barndoms velsignede by
stadig ung på ny.

*Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.
Hvorhen i verden jeg drager hen,
altid jeg længes mod dig igen.
Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.
Jeg vil synge din pris til jeg dør.*

Lille du er mod den store by,
stor er du dog for mig.
Du var min verden i første gry,
derfor jeg glemmer dig ej.
Raske gutter du fostred op,
ud de foer over bølgernes top.
Ingen dog glemte i fjerneste havn
hjemmets dyre navn.
*Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.
Hvorhen i verden jeg drager hen,
altid jeg længes mod dig igen.
Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.
Jeg vil synge din pris til jeg dør.*

Hvad er vel skønt som en morgenstund
her i den blide vår.

Himlen er blå – og det blanke sund,
som imod bolværket slår.

Og bag Saltholmens flade kyst
hæver Sverrig sit brede bryst.

Kattegats vover og Østersøes vand
favner om din strand.

Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.

*Hvorhen i verden jeg drager hen,
altid jeg længes mod dig igen.*

Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.

Jeg vil synge din pris til jeg dør.

Og hver en sommernat mild og blid,
fortiden har sin gang.

Da som en nynnen fra svunden tid,
hører man Dyvekes sang.

Sødt den mæler om kærlighed,
ungdomsglæder i fryd og fred.

Og om en lykke, der brat slukkes ud,
som et stjernesud.

Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.

*Hvorhen i verden jeg drager hen,
altid jeg længes mod dig igen.*

Dragør – Dragør, Dragør – Dragør.

Jeg vil synge din pris til jeg dør.

Jeg har en ven...

Fra filmen "Alle mand på dæk"
optaget i Dragør 1942)

(Mel.: Kai Normann Andersen)

Hører du hende, den ensomme kvinde,
som nede ved havstokken rand,
sukkende følger de vandrende bølger
og nynner så tyst, som hun kan.

*Jeg har en ven, en rigtig sailor,
der vil ta'kegler i hver en havn.*

*Det er en svend, der går på "varmen",
og midt på armen, der står mit navn.*

*Så brav og ærlig, ja, han er herlig,
når han mig kærlig ta'r i sin favn.*

Jeg har en ven,

en rigtig sailor,

han vil ta' kegler i hver en havn.

Bønligt hun klager til storken som drager
mod Nilen på ilsomme færd.

Ser I min Halvor, så sig ham for alvor,
at hver dag jeg synger den' her:

*Jeg har en ven, en rigtig sailor,
der vil ta'kegler i hver en havn.*

*Det er en svend, der går på "varmen",
og midt på armen, der står mit navn.*

*Så brav og ærlig, ja, han er herlig,
når han mig kærlig ta'r i sin favn.*

Jeg har en ven,

en rigtig sailor,

han vil ta' kegler i hver en havn.

Ak, mon han kommer igen næste sommer,
ell'r kysser han bølgerne blå?
Så vil med smerte I åbne mit hjerte,
og der vil for evigt stå:
*Jeg har en ven, en rigtig sailor,
der vil ta' kegler i hver en havn.
Det er en svend, der går på "varmen",
og midt på armen, der står mit navn.
Så brav og ærlig, ja, han er herlig,
når han mig kærlig ta'r i sin favn.
Jeg har en ven,
en rigtig sailor,
han vil ta' kegler i hver en havn.*

Vinterbadersang

Fra De Dragør Vandhunde

Stiftet januar 1970.

(Mel.: Hver gang du smiler lidt til mig...)

Du lille by ved Øresund,
vi nyder dig hver morgenstund.
Når solen den er stået op,
så strækker vi den døvne krop.
Lidt klatvask og lidt morgenmad.
Af sted – og ta' dit morgenbad.
Selv en snestorm kan ej skræmme dig
- er man VANDHUND eller ej?

Så går det ud til "Knudens Bro".
Man føler sig som eskimo.
Men heldigvis har vi et skur
med en behag'lig tem'pratur.
Vi bader hele året rundt
"det kolde gys" – det er så sundt.
Tyve grader minus – barneleg,
er man VANDHUND eller ej?

En herlig morgensvømmetur,
det er det eneste der dur.
Men når der er for meget sand,
så er der ikke noget vand.
Hver gang det sker, så er jeg glad,
så er der nemlig "fællesbad".
Der er ingen grund til stor ståhej,
er man VANDHUND eller ej?

I femogfirs fik vi en hund,
der kigged' over Øresund.
Og folk de kom fra nær og fjern,
vor nye hund den var af jern.
De andre hunde var slidt op,
men denne her var helt i top.
Kære vovse, hvor vi savner dig.
er vor VANDHUND rendt sin vej?

Når vi har vinterbaderfest,
er der humør hos hver en gæst.
Vi sir' hallo til dem, der kom,
så en bid mad og en "svingom".
Og en kop mocca kan gå an,
men selv om vi er glad for vand.
Skal der vær' lidt "stærkt" til dig og mig,
er man VANDHUND eller ej?

Søvangs Brobisser

(1997/ Claus Ehlers)

(Mel.: *Den er fin med kompasset...*)

Velkommen til sæde, for nu skal vi æde,
og hygge os sammen, det har vi fortjent.
For broen er udlagt, vor gerning er fuldbragt
med et resultat, som er helt suverænt.
Søvangs brobisse-flok, vi kan aldrig få nok,
når vi løfter i flok, ja så går vi amok.
For broen er udlagt, vor gerning er fuldbragt
med et resultat, som er helt suverænt.

Vore bisser er seje, vi elsker at lege,
med brofag og vanger, gelænder og vand.
Vi slider og slæber, og aldrig vi flæber,
humøret er højt, mens vi gir' den en tand.
Søvangs brobisse-team, sammen er vi en dream,
holder sammen som lim, vores bro er sublim.
Vi slider og slæber, og aldrig vi flæber,
humøret er højt, mens vi gir' den en tand.

Åh, Amagerland!

På Amagerland, der er jeg vokset op,
der har jeg spillet med terre og top,
gået i skole, og er konfirmert',
så det er ej sært.

At jeg elsker mit Amagerland,
lige så højt og så varmt, som jeg kan.
Du er den skønneste plet på vor jord,
det sikkert jeg tror.

Åh, Amagerland!

*Ved den bølgende strand,
ser du her vil jeg leve, så længe jeg kan.*

Åh, Amagerland!

Men Tårnby, du er dog den dejligste by,
langt over landet din grønkål har ry.
Selv om du ofte bli'r gjort til grin,
så er du dog min.

Gader og stræder er snævre og små,
benene brækker man benene på;
Selv om oftest man synker i ler,
så synger vi her.

Åh, Amagerland!

*Ved den bølgende strand,
ser du her vil jeg leve, så længe jeg kan.*

Åh, Amagerland!

Amagerland, du må tit gøre gavn,
uden dig kneb det skam for København.
Du den forsyner med rødder og grønt,
Åh, hvor er det skønt!
Nu er hurra for hver Amagermor,
med sine kål og hvide roer,
og er hurra for vort sogneråd,
hvad, sagde de noget?
Åh, Amagerland.
Ved den bølgende strand,
ser du her vil jeg leve så længe jeg kan.
Åh, Amagerland!

Dog Dragør, du slår dog den største rekord,
aldrig fra dig vil jeg ønske mig bort.
Gæssene vralter i gaderne rundt,
Dragørluft er så sundt.
Hjemlig idyl kan man finde hos dig.
dialekten; den glemmer man ej.
Toget kærer så langsomt af sted,
vi tager dog med.
Åh, Amagerland!
Ved den bølgende strand,
ser du her vil jeg leve så længe jeg kan.
Åh, Amagerland.

(Vers om Saltholm v/Claus Ehlers)

Dog Saltholm bestandig du smukkeste vil stå,
grøn ligger du midt i Øresunds blå.
Køer og får græsser med appetit,
fuglene flyver så frit.
Her kan man nyde naturen i ro,
dog nu med udsigt til møller og bro.
Skønnere udsigt til Amagerland,
ej, man finde kan.
Åh, Amagerland!
Ved den bølgende strand,
ser du her vil jeg leve så længe jeg kan.
Åh, Amagerland!